

Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztályozás

308

Szerző: —

Cím: *Férfiromantika.*

Forrás: *Magyar Hírlap*

Bp.
(Hely)

1917. III. 3.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

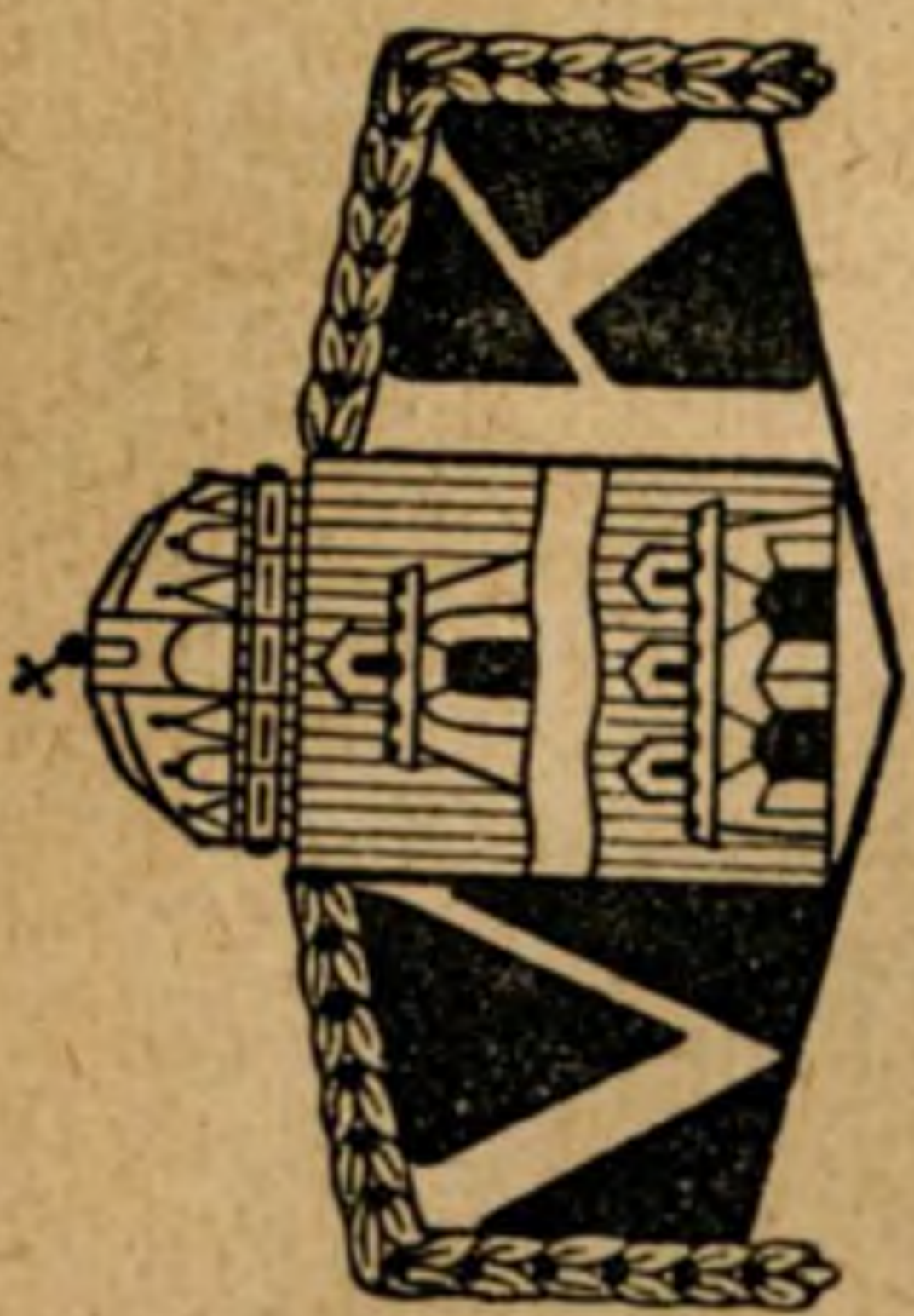
(Oldal)

Hely

Idő

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX cs. 23. sz.

Székesfővárosi háziyomda 1918

Férfiromantika.

A férfi szellemi magasrendűsége mostanában ugyancsak bőséges megnyilatkozási területekre talál. Alig van ma már Pesten polgári háztartás, ahol a vajbeszerzéstől a paszulyinak a föld alól való előteremtéséig, konyha, kamra és pince minden gondja ne a férjre hárulna. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy az anyagi fedezetről, (ami szerencsésen elérte a réginek négyszeresét,) ne a férjnek kellene gondoskodnia. De a költségek fedezésén túl övé ma a fűszerüzletekben és a piacon való viaskodás, az ácsorgás, az alku és a vásárlás körüli példátlan energiakifejtés dolga is. A pater familiasra hárul ma nem csak a pénzkeresés, hanem a pénzkiadás kötelessége is. A háboru soha nem sejdített forradalmat okozott a háztartásban és meglehetősen egyoldaluan reformálta meg a munkafelosztást. A háboru nemzet- és társadalomnevelői áldásához tartozik ez is, hogy végre méltó megnyilatkozási területe nyílt a férfiertelemnek és a férfierélynek... Oly óriásiak azok a nemzeti és társadalmi feladatok, amelyekkel a háboru elének lépett, oly magasrendű lelkiességet követeltek tőlünk eleinte, hogy az első időkben még az is lehetetlennek látszott, hogy az ember napi polgári robotmunkáját tudja ellátni. Ma már ezt régen meghaladtuk. A férfi köteles a háztartás üzemeltetéséről is gondoskodni. A háboru egészen furcsa, váratlan és meglepő romantikája tehát olyan anyagiassá és olyan kicsinyessé tette a férfi életét, amilyen az sosem volt azelőtt.

Nem tetszik? Menjen a frontra. Ott még van romantika! — halljuk a kedves ellenvetést. És ebben van is valami. De az itthonmaradt férfi is ember, a zugolódás és a panasztevés örök emberi jogát tőle sem lehet elvenni. És a szent panaszkodás nevében mondjuk, hogy a háboru romantikájának itthoni aprópénzét mind hölgyeink vágják zsebre: Ők hordják az összes veszélytelen háborus kosztümöket, ők játszanak bizottságosdit, övék az események poézisének könnyű tejszinhabja, a mienk vagy a hősi halál, vagy a piacon való döglődés, ácsoroghatunk vagy a lövészárookban vagy a Meind előtt. Szó se: még mindig könnyebb itthon ácsorogni. De miért kelljen ácsorogni itthon, miért a férfinak kelljen, ugyanakkor, amikor az ő kötelessége, hogy pénzt szerezzen, hadikölcsönt jegyezzen, foglalkozását ellássa, dolgozzon és szenvedjen.

Testvéreim, férfiak! Szép kis idők ezek a mai napok.